

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/158/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117210522
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117210522.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobkyne: T. W., B.. XX. XX. XXXX, X. K. XXX, právne zastúpená Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Karpatská 804/10 proti žalovanému Endepro s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, zo dňa 14.05.2018, č. k. 17Csp/98/2017-107, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením uložil žalovanému povinnosť pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobkyňi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu 670 eur do 7 dní odo dňa doručenia uznesenia a vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia voči žalovanému v rozsahu 100%.

2 Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods.1,3, § 325 ods.1,2 písm. d), § 326 ods.1,2, § 328 ods.1,2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1,2, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1 CSP. Mal za preukázané, že existuje dôvodná obava, že budúca exekúcia nároku žalobkyne bude zmarená, a to vzhľadom na vyhlásenia samotného žalovaného, ktorý už od konca roka 2015 neposkytuje žiadne úvery a pôžičky a výrazne obmedzil svoju podnikateľskú činnosť. Toto obmedzenie postupne viedlo k tomu, že v roku 2016 došlo k uzatvoreniu piatich regionálnych pobočiek, žalovaný rozpustil sieť svojich obchodných zástupcov a počet jeho zamestnancov neustále a výrazne klesá. V roku 2016 mal byť počet jeho zamestnancov v rozmedzí 10 až 19, žalovaný vykazoval v roku 2016 záporné vlastné imanie vo výške 16.205.010 eur, základné imanie spoločnosti zapísané v obchodnom registri je pritom iba vo výške 6.155.812,26 eur. Navyiac zo strany žalovaného dochádza k hromadnému zbavovaniu sa živých pohľadávok a k ich postúpeniu na iné inkasné spoločnosti, najmä na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československej armády 7. Dňa 01.03.2018 vstúpil žalovaný do likvidácie a dňa 04.04.2018 bola v obchodnom registri vykonaná zmena obchodného mena z pôvodného Provident Financial s.r.o., na nové Endepro s.r.o., v likvidácii. Súd skonštatoval, že žalobkyňa v dostatočnej miere osvedčila opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia tým, že žalovaný nevlastní žiaden majetok, na ktorý by žalobkyňa mohla efektívne zriadiť záložné právo, majetkom žalovaného sú iba finančné prostriedky z pohľadávok voči klientom, ktorých počet je neurčitý, pričom žalovaný tieto pohľadávky systematicky postupuje na iné spoločnosti, obmedzil predmet svojej činnosti na administratívne úkony, obmedzil počet svojich zastúpení na Slovensku, počet zamestnancov, ako aj počet členov v riadiacich orgánoch spoločnosti. Z toho dôvodu existuje reálna hrozba, že do

právoplatného skončenia súdneho konania by žalovaný nemusel disponovať potrebnými finančnými prostriedkami na zaplatenie pohľadávky prisúdenej úspešnej žalobkyni.

3. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný namietajúc, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené a že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkal súdu prvej inštancie, že sa uspokojil s tvrdením žalobcu, že žalovaný nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a nezohľadnil, že záložné právo, ktoré možno zriadiť zabezpečovacím opatrením možno zriadiť nie len k nehnuteľnostiam, ale aj iným majetkovým hodnotám. Z verejne dostupnej účtovnej závierky žalovaného za rok 2016 je zrejme, že žalovaný majetok má., nie je pritom úlohou žalovaného identifikovať tento majetok v prospech žalobcu. Zdôraznil, že nie je v úpadku, pretože nie je platobne neschopný a nie je ani predĺžený. Ku koncu účtovného obdobia 2016 bola hodnota jeho majetku 43.981.745 eur a hodnota záväzkov v sume 25.286.259 eur. Uviedol tiež, že ku koncu účtovného obdobia 2016 dosiahol zisk 11.956.972 eur, má tiež hmotný majetok v sume 3.055.659 eur a ku koncu účtovného obdobia 2016 mal len na účtoch v bankách sumu 5.678.394 eur. Poukázal na to, že je dcérskou spoločnosťou Britskej spoločnosti INTERNATIONAL PERSONAL FINANCE INVESTMENTS LIMITED pôsobiacou v dvanástich štátoch a riadiacou sa nadštandardnými etickými kódexmi, ktorá svoju históriu odvodzuje ešte z roku 1880. Žalovaný zo svojej činnosti nikdy nedal žalobcovi ani verejnosti žiaden dôvod domnievať sa, žeby mal v úmysle neplniť si svoje záväzky riadne a včas, naopak všetky svoje splatné záväzky si riadne a včas plní. Žalobca neosvedčil, žeby žalovaný reálne vykonával akékoľvek úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku a žalovaný ani neukončil podnikanie na území SR. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods.1 CSP), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. 379 a násl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolania žalovaného nie je opodstatnené.

5. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza nasledovné.

6. Podľa ustanovenia § 325 odsek 1 CSP., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa ustanovenia § 326 odsek 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010)

9. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010)

10. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vyplýva, že u žalovaného došlo k zmene obchodného mena na Endepro, s.r.o., ako aj to, že žalovaný je v likvidácii. Jediným predmetom činnosti žalovaného sú administratívne služby.

11. Likvidácia spoločnosti je jedným zo zákonných spôsobov, ktorý predchádza zániku spoločnosti, a to na základe rozhodnutia príslušného orgánu o zrušení likvidáciou (bez právneho nástupníctva) podľa ustanovení § 68 a nasl. Obchodného zákonníka. Likvidácia spoločnosti predstavuje dobrovoľné zrušenie spoločnosti (okrem likvidácie na základe rozhodnutia súdu).

12. Z výročnej správy spoločnosti Provident Financial, s.r.o. za rok končiaci sa 31. decembra 2016, ktorú predložila žalobkyňa vyplýva, že spoločnosť v roku 2016 neposkytla žiadne úvery v dôsledku legislatívnych zmien v decembri 2015. Zmena legislatívy, ktorú prijal parlament bez konzultácií so zainteresovanými spoločnosťami v decembri 2015 zásadne zmenila právny rámec pre poskytovateľov spotrebných úverov. Spoločnosť prestala od 18. decembra 2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017. Táto skutočnosť ovplyvnila výsledky za rok 2015 a 2016 a tiež ovplyvní nastavenie súčasného obchodného modelu. V dôsledku obmedzenia podnikateľskej činnosti bolo počas roka 2016 zatvorených 5 regionálnych pobočiek. K 31. decembru fungovalo 6 pobočiek. Od roku 2015, kedy mala spoločnosť 276 zamestnancov, došlo k zníženiu ich počtu na konci roka 2016 na 108 zamestnancov.

13. Z predmetnej výročnej správy ďalej vyplýva, že vlastné imanie žalovaného je na úrovni mínusu, konkrétne 16.205.010 Eur (2015: záporné vlastné imanie vo výške 28.161.982,- eur). Z uvedeného vyplýva, že záporné vlastné imanie spoločnosti vysoko prevyšuje hodnotu jej základného imania.

14. Z vyššie uvedených zistení možno vyvodit' záver, že všetky postupy žalovaného smerujú k jeho zrušeniu a následnému zániku. Z internetovej stránky žalovaného ako aj z rozhodovacej praxe je odvolaciemu súdu známe, že spoločnosť postupuje svoje pohľadávky na iné spoločnosti, a to najmä na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.. Žalovaný taktiež nevláda žiaden majetok, pričom jeho jediným majetkom sú iba finančné prostriedky z pohľadávok voči jeho klientom, ktorých počet je neurčitý.

15. Aj z webovej stránky spoločnosti Provident Financial s.r.o. Bratislava <https://www.provident.sk/> vyplýva oznámenie, že spoločnosť od 18.12.2015 neposkytuje spotrebiteľské úvery. V sekcii Informácie pre zákazníkov je uvedené, že: „Zákazníci, ktorí dostali oznámenie o postúpení pohľadávky na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., v prípade akýchkoľvek dotazov obracajte sa na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.“.

16. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v žalovanej spoločnosti prebieha riadený proces, ktorý sprevádza ukončenie podnikateľských aktivít žalovaného, a teda existujú aj dôvodné obavy žalobkyne, že súčasná obmedzená činnosť žalovaného, výsledky hospodárenia, majetok žalovaného, postúpenie pohľadávok na iné spoločnosti nedávajú dostatočnú záruku budúcej vymožitelnosti jeho nároku.

17. K námietke žalovaného týkajúcej sa možnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd dodáva, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou kontradiktórnosti, pričom žalobkyňa navrhla nariadiť neodkladné opatrenie a z obsahu spisu nevyplýva existencia majetku, na ktorý by bolo možné efektívne zriadiť záložné právo v rámci inštitútu zabezpečovacieho opatrenia.

18. V kontexte uvedeného odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, je správny. Žalobkyňa osvedčila, že konanie žalovaného smeruje k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti. Celkové konanie žalovaného svedčí v prospech záveru, že v danom prípade vzhľadom na doposiaľ uvedené skutočnosti ide o také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo/144/97), čo žalobca osvedčil.

19. K odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa výšky peňažnej sumy, ktorú bol povinný zložiť do úschovy odvolací súd uvádza, že existuje dôvodná obava o budúcej možnej vymožitelnosti nároku, vrátane trov konania uplatneného v predmetnom konaní, na ktorú by žalobkyňa v prípade úspešnosti vo

veci samej mala potenciálny nárok. Žalobkyňa osvedčila, že so žalovaným dňa 06. 12. 2011 uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 200 Eur a žalobkyňa za poskytnutý úver mala zaplatiť 372 Eur (86 %). Súdu z viacerých prebiehajúcich konaní žalovaného na súde je známe, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pre túto absenciu sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vo veci samej sa žalobkyňa domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, čo v prípade úspechu nároku uplatňovaného v predmetnom konaní, žalobkyňa má nárok aj na náhradu trov konania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je preto dôvodný aj čo do zabezpečenia trov konania. S úspechom žalobkyne vo veci samej je totiž v zásade späť aj úspešnosť v nároku na náhradu trov konania.

20. Majúc na zreteli vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd s osvojením si dôvodov súdom prvej inštancie napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

80. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).